

Retten til at kræve stedfortræderen for et inhabilt medlem indkaldt tilkommer de medlemmer, der er valgt på den pågældende kandidatliste. Ordningen svarer på dette punkt ikke til ordningen i de to frikommuner, hvor der også er tillagt det (eventuelt) inhabile medlem en ret til at kræve stedfortræderen indkaldt. Den i lovforslaget foreslåede ordning svarer derimod til den ordning, der gælder med hensyn til indkaldelse af stedfortræder, når et medlem er forhindret i at deltage i kommunalbestyrelsens konstituerende møde og ved 2. behandlingen af forslaget til årsbudget og flerårige budgetoverslag, jf. styrelseslovens § 15, stk. 1. Det er i disse tilfælde antaget, at det ved uenighed tilkommer flertallet af kandidatlistens valgte medlemmer at træffe beslutning om, hvorvidt stedfortræderen skal kræves indkaldt.

Som ovenfor nævnt svarer forslaget i øvrigt til de stedfortræderordninger, der er iværksat som frikommuneforsøg. Dog er der foretaget en begrænsning i adgangen til at forlange en sag udsat i tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen træffer beslutning om et medlems inhabilitet, uden at stedfortræderen på forhånd er indkaldt. For at undgå, at der i disse tilfælde unødvendigt og unødigt forsinkende fremsættes krav om en sags udsættelse, er det foreslået, at sagen ikke kan udsættes, hvis $\frac{2}{3}$ af kommunalbestyrelsens tilstedeværende medlemmer modsætter sig dette. Endvidere er der ud over overskridelse af lovbestemte frister også nævnt andre myndigheders frister som en hindring for en sags udsættelse i disse tilfælde.

Den stedfortræder, der indkaldes i tilfælde af et medlems inhabilitet, er den, der ifølge valgopgørelsen står øverst på stedfortræderlisten for den pågældende kandidatliste. Ordningen svarer således også på dette punkt til den ordning, der gælder ved indkaldelse af stedfortræder i henhold til styrelseslovens § 15, jf. ovenfor.

Til nr. 8

Forslaget er en konsekvensændring af forslaget i § 1, nr. 4.

Til nr. 9

Efter den gældende bestemmelse i styrelseslovens § 16, stk. 7, er fastsættelsen af regler om vederlag til udvalgsformænd et styrelsesvedtægtsanliggende. Som en konsekvens af den foreslåede ophævelse af stadfæstelseskrauet for styrelsesvedtægter er det nødvendigt, at der indføres hjemmel for indenrigsministeren til at fastsætte generelle regler om udvalgsformandsvederlag. Kommunalbestyrelsen skal dog fortsat i styrelsesvedtægten træffe bestemmelse om det vederlag, der skal udbetales til de enkelte udvalgsformænd, jf. § 24 i normalstyrelsesvedtægten for

kommuner og § 23 i normalstyrelsesvedtægten for amtskommuner. I øvrigt er der ikke med den foreslåede bestemmelse og bemyndigelsen til indenrigsministeren tilsigtet nogen ændring i de gældende vederlagsregler, herunder de maksima for udvalgsformandsvederlagene, der er angivet i Indenrigsministeriets to cirkulæreskrivelser af 23. juli 1982 om vederlag til udvalgsformænd i henholdsvis kommuner og amtskommuner.

Til nr. 10 og 12

Som anført under de almindelige bemærkninger, pkt. 1.2., har der i de seneste år været overvejelser i kommunerne om at nedsætte antallet af stående udvalg for at undgå en uhensigtsmæssig sektoropdeling, der kan lægge hindringer i vejen for tværgående helhedsløsninger.

I den gældende styrelseslov er det forudsat, at der i kommunerne er mindst to stående udvalg, jf. § 17, stk. 1, og § 19, stk. 1. For at muliggøre, at kommunerne i forbindelse med en eventuel ophævelse af kravet om nedsættelse af et socialudvalg kan beslutte at oprette kun ét stående udvalg, der herefter sammen med økonomiudvalget varetager den umiddelbare forvaltning, foreslås det, at det i § 17, stk. 1, udtrykkeligt fastslås, at der skal oprettes *ét* eller flere stående udvalg. Endvidere er flertalsformen (»de stående udvalg«) i § 19, stk. 1, foreslået ændret til entalsform (»et stående udvalg«).

Som ny § 17, stk. 1, 2. pkt., er foreslået indsat en bestemmelse om, at udvalgenes medlemstal skal være ulige og ikke kan overstige halvdelen af kommunalbestyrelsens medlemstal. Bestemmelsen svarer til den praksis, som Indenrigsministeriet har fulgt i forbindelse med stadfæstelse af styrelsesvedtægter. Når stadfæstelseskrauet ophæves, er det nødvendigt, at disse krav lovfæstes. Krauet om, at medlemstallet ikke må overstige halvdelen af kommunalbestyrelsens medlemstal, er begrundet i hensynet til kommunalbestyrelsens og navnlig mindretalsgruppernes mulighed for at øve indflydelse på en sags behandling og endelige afgørelse. En sådan mulighed ville kunne forringes, hvis udvalgets medlemmer alene ved deres egne stemmer ville være i stand til at sikre et forslags vedtagelse ved dets efterfølgende behandling i kommunalbestyrelsen. Samtidig ville der reelt ske en begrænsning af borgernes muligheder for at følge beslutningsprocessen på kommunalbestyrelsens møde.

Til nr. 11

I § 18 er opregnet de anliggender, der kan henlægges til økonomiudvalget. I praksis er det antaget, at andre anliggender ikke kan henlægges til økonomiudvalgets forvaltning bortset fra sådanne opgaver,